

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216217578
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2216217578.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: E. B., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, dieťa rodičov: F. B., rod. O., nar. XX.X.XXXX, bytom O. Z. č. XXX, K. M. a K. B., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX U. U., časť Z., o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 2. septembra 2020, č.k. 14P/79/2016-274, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že výživné otca na maloletú E. sa s účinnosťou od 2.9.2020 zvyšuje zo sumy 43 eur na 130 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletej, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26.7.2016, č.k. 6P/16/2015-55 v časti výživného na mal. E..

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zvýšil výživné otca na maloletú E. zo sumy 43 eur na 170 eur, ktoré je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky, počnúc 2.9.2020 (výrok I.), týmto zmenil uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 6P/16/2015-91 z 26.7.2016 v časti určenia výživného povinného rodiča k maloletému dieťaťu (výrok II.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.). Z odôvodnenia vyplynulo, že matka maloletej sa návrhom zo dňa 11.11.2016 domáhala zvýšenia výživného na vtedy ešte dve maloleté deti X. a E. a to z dôvodu, že rozsudkom zo dňa 9.2.2011 bolo manželstvo rodičov maloletých rozvedené, deti boli zverené do jej starostlivosti a otec bol zaviazaný platiť výživné na každú z maloletých po 33 eur mesačne. Dňa 29.10.2013 požiadala o zvýšenie výživného, konanie bolo zastavené, lebo otec detí prišiel s tým, že odkedy vyšiel z väzby, nemôže si nájsť prácu. Dňa 21.10.2014 žiadala opätovne o zvýšenie výživného, taktiež bolo konanie zastavené, lebo nebolo zistené zamestnanie otca. Nezistila, kde pracuje otec, ale má za to, že je zdravý muž, ktorý môže pracovať a riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť, preto žiada o zvýšenie výživného, ktoré bolo naposledy zvýšené v marci 2015 a to zo sumy 33 eur na sumu 43 eur na maloletú E.. Doteraz otec platil na svoje tri deti 129 eur, teraz platí len na dve deti po 86 eur mesačne, spolu na obe. Výdavky na deti sa stále zvyšujú, a to čo sa týka maloletej E., táto nastúpila do 6. ročníka základnej školy, trpí alergiou, pravidelne navštevuje alergológa štvormesačne, a taktiež štvrťročne pľúcnu ambulanciu v Podunajských Biskupiciach. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 26.4.2017, proti ktorému bolo podané odvolanie otcom maloletej, rozsudok bol Krajským súdom v Trnave uznesením zo dňa 30.11.2018, sp.zn. 11CoP 35/2018 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a to z dôvodu procesného pochybenia súdu prvej inštancie. Po vrátení veci súd vykonal dokazovanie a zistil, že naposledy o výživnom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č.k.

6P/16/2015-55 a to vo vzťahu povinného otca k maloletej ešte vtedy X., a maloletej E., na obe zo sumy 33 eur na 43 eur mesačne od 1. marca 2015. Vo vzťahu k vtedy už dospeljej R. bol uzavretý o výživnom zmier. V tom čase matka poberala dávky v hmotnej núdzi v sume 176,80 eur, osobne sa starala o všetky spoločné deti, ktoré riadne navštevovali školské zariadenia. Maloletá E. mala 10 rokov, bola štvrtáčka na základnej škole. Otec bol dohodárom len na krátke úväzky v rôznych spoločnostiach so mzdou na úrovni minimálnej mzdy, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, v tom čase sa vyjadril, že čo sa týka detí, akoby ich ani nemal, nestretáva sa s nimi, má ukončené stredné odborné vzdelanie v odbore stolárstvo. Uviedol mesačné príjmy od 200 do 400 eur. Dňa 4. novembra 2015 sa otcovi maloletej narodilo ďalšie dieťa - syn K.. Maloletá E. od septembra 2020 navštevuje 1. ročník strednej školy Hotelovej akadémie v Šamoríne. Je zdravá, alergiu jej ustúpila, má len bežné choroby. Mesačné výdavky spočívajú v domácej strave 50 eur, školskej strave (raňajky, obedy) cca 60 eur, internát 20 eur, oblečenie 60 eur, kozmetika a hygiena 40 eur, cestovné 20 až 25 eur, internet a telefón 15 eur, vreckové 60 eur. Do školy zaplatila zatiaľ zálohu na uniformu 100 eur, a musí ešte doplatiť ďalších 50 eur. Matka bola naposledy zamestnaná v spoločnosti Terno real esate s. r. o. od 15.10.2018, od októbra 2018 do mája 2019 dosahovala čistý mesačný priemerný príjem vo výške 320 eur. Za obdobie od 1.5.2019 do 31.8.2019 je bola vyplatená nemocenskú dávku 1.317,50 eur. Od 4.4.2020 je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na úrade práce. Poberá rodinný prídavok na jedno dieťa 24,34 eur. Inú vyživovaciu povinnosť okrem E. už nemá. Otec platil výživné až do podania návrhu na maloletú E. 43 eur mesačne do septembra 2018. Od októbra 2018 platil na maloletú výživné vo výške 86 eur. V januári a vo februári 2020 zaplatil po 100 eur. Od marca 2020 platí po 130 eur na maloletú E.. Matka uviedla, že spláca úver, ktorý si vzali s otcom detí, a to vo výške 143,78 eur. Od septembra 2020 maloletá nastúpila na strednú školu, čím sa jej podstatne zvýšili výdavky, matka preto žiadala zvýšiť výživné na 180 eur od 2.9.2020. Otec nemá žiaden záznam v registri sociálnej poisťovne, nie je evidovaný ani na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Na pojednávaní dňa 17.5.2019 uviedol, že pracuje len načierno kvôli exekúciám. Mesačne má príjem 300 až 400 eur. Býva u svojej priateľky, s ktorou majú spoločné dieťa maloletého K.. Na pojednávaní 2.9.2020 uviedol svoj príjem vo výške 500 eur, s tým, že stále pracuje na čierno a ani to nemieni meniť. Na to reagovala matka, že podľa jej vedomostí má otec príjem cca 1.000 eur a o svojom príjme pred súdom klame. Otec s návrhom matky na zvýšenie výživného na mal. E. na sumu 180 nesúhlasil, uviedol, že ledva vie platiť 130 eur. Obaja rodičia vlastnia spoločne rodinný dom v O. Z., kde býva matka s deťmi. Rodičia súdu predložili dohodu o výživnom zo 6.3.2020 v znení, že otec na maloletú E. bude platiť výživné 130 eur mesačne od marca 2020. Späť matka nič nežiada. Matka uviedla na pojednávaní dňa 24.6.2020, že otec napriek dohode, túto v celosti nedodržiava. Opatrovník navrhol návrhu na zvýšenie výživného vyhovieť, najmä vzhľadom na možnosti a schopnosti povinného, ako aj na odôvodnené potreby dieťaťa. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 61 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine. Skonštatoval, že hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol vo veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného, tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pre určenie výšky výživného je smerodajná aj životná úroveň každého rodiča, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Súd prihliadol na odôvodnené potreby maloletej, ktoré sú v podobe výdavkov na školské zariadenie, internát, zdravotnú starostlivosť, základné potreby ako oblečenie, strava a mimoškolské aktivity, zohľadnil, že matka sa o ňu osobne stará. Otec maloletej sa niekoľkokrát počas konania vyjadril, že pracuje na čierno a toto nemieni zmeniť. Naposledy uviedol: „príjem mám do 500 eur a nijak inak to nebude do konca života“. Z uvedeného súd zastáva názor, že otec sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a vôbec stáleho zamestnania, resp. zárobku a majetkového prospechu. Súdu sa nejavil, že by aktívne vystupoval na pracovnom trhu, skôr utajuje svoju prácu. Výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča. Súd hľadiac i na túto zásadu, je presvedčený, že otec nebude trpieť existenčným problémom, keď platí predpoklad v zmysle § 63 ods. 1 posledná veta zákona o rodine. Totiž súdu nepreukázal svoj príjem zo závislej činnosti a teda je predpoklad, že príjmy má z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, ktoré však na výzvu súdu nijakým spôsobom nepreukázal. Súd je názoru, že bola splnená základná zákonná podmienka pre zmenu a to zvýšenie výživného, keď podstatná zmena pomerov nastala najmä na strane maloletej, ktorá začala navštevovať strednú školu. Súd v súčasnosti ani neposudzoval, či predtým v súdnom rozhodnutí stanovené výživné bolo alebo nebolo primerané k pomerom účastníkov. V danom prípade súd hodnotil už iba okolnosť, či nastala taká podstatná zmena pomerov na strane niektorého z účastníkov, ktorá by zvýšenie výživného odôvodňovala a táto podmienka splnená bola,

preto súd výživné zvýšil a to na sumu 170 eur mesačne. Otec tohto času súdu na výzvu nepreukázal svoj príjem, tvrdí, že je vo výške do 500 eur. Súdu nepreložil žiadne dokumenty preukazujúce jeho príjmy. Zamestnaniu sa vyhýba a nejaví sa, že by svoj ekonomický potenciál chcel zvyšovať. Nevlastní hodnotnejšiu huteľnú vec. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému K., ktorú však už mal aj pri predchádzajúcom určení výživného. Na strane matky je zmena pomerov najmä v strate zamestnania k 4.4.2020. Na strane maloletej zmena pomerov nastala prirodzeným fyzickým rastom ako aj prechodom na strednú školu, cestovanie a internát. Súd uvážil, že návrh podaný matkou je dôvodný. Otec je zdravý mladý muž, ktorý niekoľko rokov nie je evidovaný ako zamestnaný a niekoľkokrát sa priznal, že pracuje načierno a toto meniť nebude. Súd nezistil a otec ani netvrdil, že by mal zníženú schopnosť materiálne sa zabezpečiť. Súd je presvedčený o otcovej možnosti a schopnosti nielen zabezpečovať, ale aj zvyšovať svoju úroveň aj v majetkovej sfére. Potreby maloletej sa od posledného rozhodovania podstatne zvýšili, matka uviedla celkové pravidelné mesačné výdavky na E. vo výške 345 eur. Súd tak považoval za primerané zvýšenie zo sumy 43 eur na 170 eur mesačne od 2.9.2020. Matka je nezamestnaná, otec súdu nepreukázal svoj príjem zo závislej činnosti a teda je predpoklad, že príjmy má z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, ktoré však na výzvu súdu nepreukázal, pričom sa prezumuje výška mesačného príjmu povinného rodiča ako dvadsaťnásobok sumy životného minima. Obidvaja rodičia majú znášať výdavky na dieťa, u E. sú výdavky osvedčené vo výške 345 eur, z čoho polovica je vo výške 172,50 eur, pričom matka prispieva na výživu maloletej aj svojou osobnou starostlivosťou a výchovou. Preto súd zaviazal otca na platenie výživného na maloletú E. v sume 170 eur mesačne. Výživné súd zvýšil od 2. septembra 2020, teda v podstate odo dňa rozhodnutia vo veci. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletej. Uviedol, že nesúhlasí s výškou zvýšeného výživného. Nechce dokazovaním preukázať, že tvrdenia o jeho reálnom mesačnom príjme sú jemne povedané navýšené o 100%. Vzťahy s deťmi nevie, aj keď ich chce dostať na úroveň, aby vždy stretnutie nebolo misiou na zistenie aké platby vykonáva za novú trojčlennú domácnosť. Citované zákonné ustanovenia nie sú aplikované na správne zistený skutočný stav veci. Je vzdialený tomu, aby rozporoval výšku nákladov vrátane vreckového pre svoju dcéru. Môže sa dostať do trestného stíhania pre neplnenie výživného, jednoducho preto, že mu na mesačnú splátku 170 eur nevyjde. Uzatvorená dohoda zo dňa 6.3.2020 vychádzala z toho, čo je schopný mesačne plniť. Jeho príjem v priemere skutočne mesačne nepresahuje 600 eur netto. To, že má dlh voči dospeléj dcére vo výške 1.000 eur, ani neráta. Voči nemu je vedených niekoľko exekúcií a je už definitívne rozhodnutý riešiť stav osobným bankrotom. Domáha sa, aby súd zmenil výšku výživného zo sumy 170 eur na 130 eur mesačne. Súd nesprávne ustálil jeho schopnosti platiť výživné. Dohoda rodičov na 130 eur mesačne neporušuje žiadne zákonné ustanovenie a je súdom akceptovateľná, tým skôr, že skutkové zistenia boli vyhodnotené v neprospech otca. On týmto robí verejný prísľub, že ak vyčistí niekoľkotisícový dlh, aj bez rozhodnutia súdu výživné na maloletú zvýši na 170 eur, čo ale reálne vidí až v septembri roku 2021. Navrhol rozsudok zrušiť a schváliť zmier zo dňa 6.3.2020, ktorý je v súlade so zákonom a nerobí z neho budúceho dlžníka na výživnom.

3. Matka sa v písomnom vyjadrení k rozsudku vyjadрила, že súhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie. Uviedla, že k uvedeným výdavkom pribudli ďalšie a to učebnica anglického jazyka 32 eur, nemeckého jazyka 16 eur, pracovný zošit zo slovenčiny 7 eur, papuče 15 eur, topánky 12 eur, zdravotný preukaz 10 eur, sporenie 10 eur. Trvá na tom, aby bolo výživné na maloletú E. určené sumou 180 eur mesačne.

4. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 62 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP) postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je vecne správny.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 14P/79/2016 je zvýšenie výživného otca na maloletú E., nar. XX.X.XXXX, zo sumy 43 eur na 180 eur mesačne na základe návrhu matky.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd výživné otca na maloletú E. zvýšil s účinnosťou od 2.9.2020 zo sumy 43 eur na 170 eur mesačne.

7. Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa odseku 3, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

8. Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že rodičia maloletej E. sú rozvedení. Naposledy bolo výživné na maloletú určené rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 6P/16/2015-55 z 3.12.2015, kedy bolo výživné otca na maloletú E. zvýšené zo sumy 33 eur na 43 eur mesačne. Týmto rozhodnutím bolo zvýšené výživné otca aj na maloletú X. zo sumy 33 eur na 43 eur a bol schválený zmier na zvýšenie výživného zo sumy 33 eur na 43 eur na už plnoletú dcéru R.. V tom čase matka poberala dávky v hmotnej núdzi 176,8 eur, osobne sa starala o všetky spoločné tri deti, maloletá E. mala 10 rokov, navštevovala 4. ročník základnej školy, otec bol len dohodárom na krátke úväzky so mzdou na úrovni minimálnej mzdy, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Uviedol mesačné príjmy od 200 do 400 eur. Pribudla mu vyživovacia povinnosť k maloletemu synovi K., nar. X.XX.XXXX. Maloletá E. od septembra 2020 navštevuje prvý ročník strednej školy Hotelovej akadémie v Šamoríne. Je zdravá, má len bežné choroby. Mesačné výdavky na ňu matka uviedla celkovo v sume cca 350 eur a to spočívajúce v domácej strave 50 eur, školskej strave (raňajky, obedy) 60 eur, internát 20 eur, oblečenie bežné 60 eur, kozmetika a hygiena 40 eur, cestovné 20 až 25 eur, internet a telefón 15 eur, vreckové 60 eur. Výdavky pri nástupe do školy boli aj za uniformu a to záloha 100 eur + doplatok 50 eur s tým, že bude potrebné zabezpečiť aj cvičebnice na cudzie jazyky cca po 20 eur. Matka maloletej bola zamestnaná naposledy v spoločnosti Terno real esate s. r. o. kde vykazovala za obdobie od októbra 2018 do mája 2019 čistý mesačný priemerný príjem 320 eur. Od 1.5.2019 do 31.8.2019 bola práceneschopná a poberala nemocenskú dávku celkom vo výške 1.317,50 eur. Poberá prídavok na jedno dieťa 24,34 eur. Od 4.4.2020 je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na úrade práce. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec platil výživné od podania návrhu od novembra 2016 na dve dcéry vo výške 86 eur do septembra 2018. Následne platil na jedno dieťa 86 eur, v januári a vo februári 2020 zaplatil po 100 eur a od marca 2020 platí na maloletú E. po 130 eur mesačne. Matka spláca úver, ktorý si vzali s otcom detí, vo výške 143,78 eur. Spolu s deťmi býva v rodinnom dome, ktorý má v spoluvlastníctve s otcom maloletých. Otec maloletej nemá žiaden záznam v registri sociálnej poisťovne, nie je evidovaný ani na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, nie je ani živnostníkom. Na pojednávaniach uviedol, že pracuje len načierno kvôli exekúciám, mesačne má príjem cca 300 až 400 eur. Býva u svojej priateľky, s ktorou majú spoločné dieťa, maloletého K.. Na ďalšom pojednávaní, ktoré bolo asi po roku a štyroch mesiacoch, uviedol svoj príjem vo výške 500 eur, s tým, že stále pracuje načierno a ani to meniť nebude. Matka reagovala, že podľa jej vedomostí má otec príjem 1.000 eur a o svojom príjme klame.

9. Odvolací súd mal za to, že súd vec nesprávne právne posúdil, keď aplikoval ust. § 63 ods. 1 zákona o rodine, a pri určení výšky príjmu otca vychádza z 20-násobku životného minima, pričom však ani neuviedol sumu, ktorá tento 20-násobok predstavuje (20-násobok sumy životného minima je cca 4.296 eur). Súd prvej inštancie tak skonštatoval, že otec má príjmy z inej než závislej činnosti, čo nie je pravda. Cieľom ust. § 63 ods. 1 je snaha obmedziť prípady, kedy bude pre povinnú osobu rodiča podnikateľa výhodnejšie nepreukázať súdu svoje majetkové pomery. Otec maloletej však nie je podnikateľ ani živnostník, je dobrovoľne nezamestnaný. Pracuje načierno, mimo pracovného pomeru, bez uzavretia pracovnej zmluvy. Sám uviedol, že je vyučený stolár. Odvolací súd preto považoval za vhodné a dôvodné pri určení výšky výživného vychádzať z príjmu otca, ktorý by mohol dosahovať, ak by bol riadne zamestnaný v odbore, v ktorom je vyučený. Na stránke profesia.sk sú pre zamestnancov v odbore pracovník v drevárskej výrobe (tesár, nábytkár) ponuky na prácu s príjmom v priemere od 800 do 1.200 eur brutto, čo v čistom predstavuje sumy od 600 do 850 eur. Navyše priemerná mesačná mzda v národnom hospodárstve v roku 2020 bola v sume 1.096 eur brutto, čo je cca 800 eur netto. Odvolací súd tak pri určení výšky výživného považoval za potrebné a dôvodné vychádzať zo zárobku otca 800 eur netto mesačne, z ktorej sumy pri zaužívanej rozhodovacej praxi súdov, že výživným možno postihnúť 20 - 25% príjmu povinného rodiča, je to 160 - 200 eur mesačne, ktorú sumu je však treba v danom prípade rozpočítať na dve maloleté deti a z tejto sumy je primeraným výživným na maloletú E. suma 130 eur. Odvolací súd považoval zvýšenie výživného za dôvodné, nakoľko sa zmenili pomery na strane všetkých účastníkov. Na strane maloletej tým, že sa jej zvýšili výdavky spojené s výživou, keď úmerne veku tieto vzrástli a tiež tým, že začala navštevovať strednú školu. Na strane matky došlo k zníženiu príjmu tým, že sa stala nezamestnanou, na strane otca odvolací súd mal za to, že sa jeho príjem takisto zvýšil, nakoľko tak v čase posledného rozhodnutia, ako aj v čase terajšieho rozhodnutia, je stále dobrovoľne nezamestnaný, pracuje načierno, pričom priemerná mzda v národnom hospodárstve

ako aj príjmy zamestnancov sa v priebehu rokov 2015 - 2020 zvyšovali. Z toho dôvodu možno vyvodiť, že aj jeho zárobok sa zvýšil. Vzhľadom k zisteným odôvodneným potrebám maloletej ako aj určenému príjmu otca, odvolací súd považoval sumu určenú súdom 170 eur za určenú nesprávne a za primeranú považoval sumu 130 eur mesačne.

10. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a výživné na maloletú E. zvýšil s účinnosťou od 2.9.2020 na sumu 130 eur mesačne. Matka počas prvoinštančného konania tvrdila, že otec platí uvedenú sumu 130 eur na maloletú E.. V prípade, ak by uvedenú sumu od 2.9.2020 riadne mesačne na maloletú neuhrádzal, matka má právo podať návrh na výkon exekúcie.

11. O nároku na náhradu tohto konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2 CSP za použitia ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

12. Uvedené rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).